Hříchy mládí - Marcel Zmožek

1. Když se mi začalo zdát, že ta co mám rád mi nejde,
   že jsem se nenaučil, jak bez ní tu mám být sám.
   Tak tehdy řekl mi táta, není proč chvátat, to přejde.
   A bral to na lehkou váhu a rukou jen mávnul, to znám.

2. Když jsem pak založil band, měl moderní trend a věhlas,
   znali nás po okolí, o pár ulic blíž i dál.
   Tak všichni říkali mi , že hrajeme prý moc nahlas,
   a že jsme nebyli hvězdy, tak kdekdo se nám i smál.

R: Tak tedy nechte mi mé hříchy mládí,
   na všechno jednou si přijdu sám,
   na mládí něco vám pořád vadí, to asi nepředělám.
   Tak jenom nechte mi nechte mi mé hříchy mládí,
   nechte mě chvíli mou píseň hrát,
   v tomhle mi nikdo z vás neporadí, já měl bych to znát.

3. Měli jsme partu a klub, měl bezplatný vstup, pár známých,
   hned mi to rozmlouvali, že od party mám jít dál.
   Měli jsme společný zájem a táta se málem už namích,
   přitom on nebýval jiný i tuhletu píseň prý hrál